

langer ikke, at disse Beløb skulle staffles tilveie paa extraordinær Maade. — Den ærede Ordfører sluttede med at udtale, at han var overbevist om, at Marineministeren, naar der blev givet den Bevilling, som findes paa § 23, ikke vilde blive sat i den ringeste Forlegenhed med Hensyn til Arbejds Fremme. Jeg tillod mig før at udtale, at det havde været Gjenstand for meget nøie Undersøgelse i Marineministeriet, med hvor ringe et Beløb man kunde hjælpe sig uden at standsé Bygningen af „Selgoland“, og at jeg kunde gaae ind paa en Nedsættelse af de forlangte 380,000 Kr. til 280,000 Kr. Mod denne Udtalelse og sagde, at Marineministeren ikke kom i Forlegenhed, om ogsaa den extraordinære Bevilling blev strøgen. Jeg vil nu gjerne tro, at den ærede Ordfører antager, at Marineministeren ikke har tilstrækkelig Sagkundskab; jeg veed ikke, hvorledes man overhovedet vil finde en Marineminister med en saadan speciel Sagkundskab, som vel her underforstaas, naar man ikke vil tage Teknikere; men jeg tør dog sige, at jeg har haft saa meget med større Forretninger i Livet at gjøre, at jeg har haft Leilighed til at gennemse saa mange større Regninger og Overlag, at jeg vel nok er i Stand til at danne mig en bestemt Mening om, hvorvidt saadanne Overlag og Beregninger ere rigtige eller ei, og at jeg har gjort det Loyalt, kan jeg forsikre den ærede Ordfører om. Det er blevet godtgjort, at den Sum, som er anslaaet til Arbejdskraften for næste Aar, fuldstændig kan forbruges paa Verftet, og at der til den Materialanskaffelse, som er bragt i Forslag, naar ikke Pantserflibets Bygning skal forsinkes i længere Tid, nødvendig kræves de Beløb, som ere blevne opgivne. Jeg spørger, om jeg da ikke er i min gode Ret, naar jeg overfor Flertallets Forslag indstændig tilraader at blive ved det oprindelige Beløb til det Skib, om hvis Nødvendighed vi alle ere enige, og ikke at gjøre et saa ubetydeligt Beløb som 280,000 Kr. til Gjenstand for Strid mellem Representationen og Regjeringen? — Der var adskillige Ting i de Bemærkninger, som findes i Betænkningen om Marineministeriet, som kunde have givet mig Anledning til at udtale mig; men, som sagt, for mig vinder det i Betydning i Sammenligning med Spørgsmaalet om Bevillingen til Pantserflibet. Der er saaledes kun en eneste Rettelse, jeg skal tillade mig at gjøre i det ærede Udvalgs Betænkning, nemlig hvor man Sp. 443—444 har gjort Salget af Linieskibet „Skjold“ og Dampskibet „Solger Danske“ til Gjenstand for Omtale. Udvalget havde ønsket at faae Oplysninger om, hvorledes disse Skibe vare blevne afhændede, og jeg har meddelt Udvalget dem i fuldeste Udstrækning. Sagen hører igrødt ikke hen under Behandlingen her i dette Dieblæk, men jeg finder mig kun foranlediget til at udtale, at jeg har foretaget Afhændelsen efter den nøieste Overveelse, og idet jeg havde

Nationens og Statskassens Interesse for Die. Naar imidlertid det ærede Udvalg Sp. 443—444 i Betænkningen siger, at det er noget forunderligt at se den betydelige Nedgang, der har fundet Sted i Lagationssummen af Linieskibet „Skjold“ fra Februar 1874 til November 1875, idet Lagationssummen synker ned fra 202,900 Kr. til 141,000 Kr., vil jeg gjøre opmærksom paa, at det vistnok er en Feiltagelse af det meget ærede Udvalg, naar det anfører Lagationssummen i Februar 1874 til 202,900 Kr. Udvalget har vist undladt at fradrage 30,000 Kr. til Opbygningssomkostninger, saaledes at Lagationssummen rettelig bliver 172,900 Kr. — Jeg skal ikke trætte det høie Thing med videre Omtale af Betænkningen; det var overhovedet kun ganske faa Bemærkninger, jeg havde at gjøre.

Ordføreren (Berg): Naar jeg talte om en Regjerings eller Modstanderes velvillige Smødefønnen, da tænkte jeg ikke paa at lægge Noget som helst ind deri om Mangel paa personlig Belvillie i Forhandlingen fra den ærede Ministers Side; dertil har jeg aldeles ingen Grund, tværtimod; og naar jeg paastod, at den ærede Minister ikke vilde komme i Forlegenhed med at se Arbejdet fortsat med Kraft ved Hjælp af den kalkulerede Arbejdskraft næste Aar med den Bevilling, vi foreslaa, da tænkte jeg paa ingen Maade paa at ville bebrejde den ærede Minister Mangel paa Sagkundskab; det har jeg aldrig gjort. Jeg tvivler ikke om, at den meget ærede Minister saa Loyalt som muligt har gjennemgaaet de Meddelelser, han har faaet fra Verftet, og at han fra det Synspunkt, hvorfra Verftet og han betragter Sagen, har fuld Berettigelse til at tale, som han har gjort; men man har jo ogsaa nogen Dvælse til at se paa disse Sager, og vi have tidligere haft Forhold af lignende Bestaaffenhed, hvor vore Beregninger ikke ere komne til Stamme. Jeg skal t. Ex. sige, at naar man næste Aar skal begynde paa Aildannelsen af Pantserplader, saa turde det muligvis dog være rimeligt, at man ikke behøvede 590,000 Kr. til Anskaffelse af Pantserplader i samme Aar. Jeg vil forøvrigt gjerne tro, at en anden større Post, nemlig Udbetalingen paa Maskiner, vel nødvendigvis maa falde, uanset Spørgsmaalet om, hvorvidt Maskinerne naae for dette Skibs Bedkommende til Levering i rette Tid, fordi det formentlig er kontraktmæssig; men jeg nærer ikke Tvivl om, at den ærede Minister vil kunne faae Pantserplader nok til de forskjellige Lider af Aaret, og uden at udsætte sig for en Udbetaling af et saa stort Beløb i Finantsaaret. Jeg skal forøvrigt ikke udtale mig nærmere Igeoverfor den ærede Minister, dertil er der ingen Anledning; Opfattelsen af dette Punkt er jo noget forskjellig, men det er klaret tilstrækkeligt. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Savenius) mente, at der i Forslaget